

Arrest

nr. 115 758 van 16 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige zoon X op 4 juli 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 19 november 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt “afgesloten met een technische weigering”.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 2 november 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.2. Deze aanvraag werd op 1 maart 2011 ontvankelijk verklaard.

1.3. Op 7 november 2011 werden verzoekers gemachtigd tot een tijdelijk verblijf van één jaar omwille van gezondheidsredenen die werden ingeroepen ten aanzien van verzoekers' zoon.

1.4. Op 19 november 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag, vermeld in punt 1.1., werd afgesloten met een technische weigering. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekers in kennis werden gesteld op 4 juni 2013. De motieven luiden als volgt:

“Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 September 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 04/11/2010, wil ik u informeren dat deze aanvraag hierbij afgesloten wordt met een technische weigering:

Uit de in het dossier aanwezige medische getuigschriften blijkt dat er geen recent standaard medisch getuigschrift aanwezig is voor het kind (Decl.:)AA, zoals gevraagd in onze instructies van 07/11/2011.

Bijgevolg wordt de desbetreffende aanvraag zonder gevolg geklasseerd wegens gebrek aan belang.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht en de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“i) Schending van de materiele motiveringsverplichting (art. 1-3 Wet 29 juli 1991)

De Wet van 29 juli 1991 legt aan alle administratieve overheden de verplichting op om alle van hen uitgaande eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking, die beogen rechtsgevolgen te hebben voor een of meer bestuurden, uitdrukkelijk te motiveren. Artikel 3 van voormelde wet stelt hieromtrent het volgende : “ De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen; zij moet afdoende zijn.”

Uitdrukkelijk motiveren betekent het opgeven van de redenen van de rechtshandeling, zodat de (bestaande) materiele met een formele motiveringsplicht werd aangevuld meer bepaald : “de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen”, die ook nog “afdoende” moeten zijn. De driedelige inhoud van de materiele motiveringsplicht behoort dus integraal tot de formele motiveringsplicht : de juiste en draagkrachtige juridische en feitelijke redenen van de beslissing moeten worden vermeld.

In casu bevat de bestreden beslissing geen juiste draagkrachtige juridische motivering.

In de bestreden beslissing wordt enkel geargumenteed dat

het dossier wordt afgesloten met een technische weigering;

dat er geen recent medisch getuigschrift zou zijn bijgebracht, en dat er derhalve de aanvraag wordt geklasseerd wegens gebrek aan belang;

Deze motivering kan niet worden beschouwd als een pertinente juridische motivering.

De noties gehanteerd in de bestreden beslissing hebben geen bestaande juridische basis; de notie “technische weigering” laat verzoekers niet toe kennis te krijgen van de onderliggende juridische overwegingen c.q. wettelijke bepalingen waarop de bestreden beslissing gesteund is.

Dat er geen belang meer zou voorliggen, gelet op het ontbreken van een actueel attest, wordt evenmin juridisch onderbouwd; terzake kan in de bestreden beslissing geen enkele juridische argumentatie worden teruggevonden.

Voor deze conclusie (het vermeende gebrek aan belang) bestaat ten andere geen wettelijke grondslag, minstens laat de motivering van de bestreden beslissing niet toe deze te kennen.”

3.2. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

“Verzoekers stellen in een enig middel een schending voor van de materiele motiveringsplicht. Zij betogen dat de bestreden beslissing geen juiste draagkrachtige juridische motivering bevat. De noties gehanteerd in de beslissing zouden geen bestaande juridische basis hebben. De vermelding ‘technische weigering’ zou hen niet toelaten kennis te krijgen van de onderliggende juridische overwegingen en de bepalingen waarop de bestreden beslissing gesteund werd. Dat er geen belang meer zou zijn gelet op het ontbreken van een actueel attest wordt niet onderbouwd.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers d.d. 4 november 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf indienden bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 7 november 2011 werden zij gemachtigd tot een tijdelijk verblijf van één jaar. De verblijfsvergunning werd hen toegestaan omwille van de gezondheidsredenen die ingeroepen werden ten aanzien van het kind. In de beslissing van 7 november 2011 werden uitdrukkelijk de voorwaarden weergegeven waaraan verzoekers dienen te voldoen teneinde hun tijdelijk verblijfsrecht te kunnen verlengen. Als voorwaarde werd onder meer het volgende gesteld:

“(-) Ten laatste de 30ste dag (=1 maand) voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning dienen AM (...) en AK (...) via de Burgemeester van de verblijfsplaats een verzoek tot verblijfsverlening te rich ten, voorzien van volgende bewijsstukken:

Voor AA (...)

Een recent standaard medisch getuigschrift opgesteld conform het model vereist door Art 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 (...)

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers niet voldoen aan de uitdrukkelijk opgelegde voorwaarde van het voorleggen van een recent medisch getuigschrift. Dit wordt door verzoekers overigens niet betwist. In de bestreden beslissing wordt hiernaar ook expliciet verwezen als volgt:

“Uit de In het dossier aanwezige medische getuigschriften blijkt dat er geen recent standaard medisch getuigschrift aanwezig is voor het kind (...) AA, zoals gevraagd in onze instructies van 07/11/2011. Bijgevolg wordt de desbetreffende aanvraag zonder gevolg geklasseerd wegens gebrek aan belang. (...)

Aangezien de verwerende partij niet in het bezit gesteld werd van de nodige documenten die haar zouden toelaten te kunnen oordelen over een verlenging van het verblijfsrecht, kon die beoordeling er logischerwijze niet komen. Verzoekers hebben niet doen blijken van enig belang bij een verdere verlenging van hun verblijfsrecht doordat zij zelf nalieten een recent medisch attest voor te leggen, zoals van hen gevraagd werd. Zij wisten wat de voorwaarden waren en verkozen zelf hieraan geen gevolg te geven. Het is derhalve geenszins kennelijk onredelijk te oordelen dat de aanvraag tot verlenging geweigerd werd en geklasseerd werd wegens een gebrek aan belang.

Aangezien de motieven die aan de grondslag liggen van de beslissing in de beslissing zelf duidelijk weergegeven worden kan een schending van de motiveringsplicht niet weerhouden worden.

Het enig middel is ongegrond.”

3.3. De Raad stelt vast dat op basis van de uitzetting van verzoekers middel het zonder meer duidelijk is dat de verzoekers enkel een schending van de formele motiveringsplicht hebben willen aanvoeren.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

3.4. *In casu* stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van enige juridische grond op basis waarvan de in punt 1.1. vermelde aanvraag kan worden afgesloten met een technische weigering.

De verwerende partij meent dat de “aanvraag om verlenging” terecht werd geweigerd daar verzoekers geen gevolg hebben gegeven aan de instructies van de gemachtigde van 7 november 2011. In deze instructies werd verzoekers immers meegedeeld dat voor een verlenging van het tijdelijk verblijfsrecht een recent standaard medisch getuigschrift moest worden voorgelegd.

De Raad merkt op dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van een “aanvraag om verlenging”. De bestreden beslissing heeft enkel betrekking op de aanvraag van 4 november 2010, zoals vermeld in punt 1.1.

De Raad wijst erop dat de juridische overwegingen die moeten worden vermeld in de bestreden beslissing, dienen te verwijzen naar de toepasselijke regelgeving (wet, decreet, ordonnantie, reglement, ...) of naar het toepasselijke (ongeschreven) beginsel van behoorlijk bestuur.

Daar de motivering duidelijk en precies moet zijn, moet in beginsel worden verwezen naar de van toepassing zijnde artikelen van de toepasselijke regelgeving. (I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, *De formele motivering van bestuurshandelingen*, Administratieve rechtsbibliotheek nr. 7, Brugge, die Keure, 1999, 139 e.v.)

De verwerende partij verwijst naar de feitelijke overwegingen in de bestreden beslissing, met name de instructies van 7 november 2011, het niet voorleggen van een recent medisch getuigschrift en het vaststellen van een gebrek aan belang, maar deze feitelijke overwegingen kunnen op zich niet een juridische grondslag vormen voor de bestreden beslissing, aangezien deze feitelijke overwegingen geen regelgeving vormen of beginselen van behoorlijk bestuur.

Voorts stelt de Raad vast dat ook artikel 9ter van de vreemdelingenwet, "*ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet*", niet uitdrukkelijk wordt vermeld als de juridische basis voor de bestreden beslissing.

Dit artikel wordt enkel vermeld in volgend zinsdeel "*Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen*".

Niettemin, in zoverre de verwerende partij meent dat uit de samenlezing van de motivering van de bestreden beslissing, kan worden opgemaakt dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet de juridische basis vormt van de bestreden beslissing, wijst de Raad erop dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet, geen technische weigeringsgronden bevat.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet, "*ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet*", luidt als volgt:

"Art. 9ter. § 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.

§ 2. De in § 1 vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde verklaart de ingeroepen elementen onontvankelijk in de gevallen opgesomd in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De bedoelde vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4."

3.5. Verzoekers kunnen derhalve worden gevolgd waar zij stellen dat de noties gehanteerd in de bestreden beslissing geen bestaande juridische basis hebben. De bestreden beslissing wordt

gekenmerkt door een gebrekkige motivering, m.n. laat de bestreden beslissing verzoekers niet toe kennis te krijgen van de onderliggende juridische overwegingen waarop deze gesteund is. De nota van verwerende partij laat niet toe anders te besluiten.

De formele motiveringsplicht, zoals deze blijkt uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, werd miskend.

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van 19 november 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt “afgesloten met een technische weigering”, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES